[Fjerde næstformand]

tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning om ikke-førstebrug af atomvåben.

Af Albrechtsen (VS) og Riishøj (SF) m.fl. (Fremsat 12/2 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Engell):

I bemærkningerne til forslaget citerer forslagsstillerne mig for under den debat om det samme emne, som vi havde for et år siden, at have sagt, at regeringen til enhver tid vil arbejde for, at antallet af atomvåben begrænses mest muligt, og at brug af disse våben aldrig bliver aktuel.

Det er en korrekt gengivelse, og det er fortsat regeringens holdning på dette område. Der er altså ikke uenighed til stede om, hvad vi ønsker at opnå, men måske nok om, hvorledes dette kan opnås.

I bemærkningerne til forslaget citerer man McGeorge Bundy, George F. Kennan, Robert S. McNamara og Gerald Smith endnu en gang som fortalere for opgivelse af førstebrug af atomvåben, og endnu en gang undlader man at tilføje, at de fire forfattere i den artikel, der refereres til, og som hed »Kernevåben og Atlantpagten«, konkluderer, at en opgivelse af førstebrugspolitikken gør det nødvendigt at styrke alliancens konventionelle styrker.

Når forslagsstillerne så flittigt gør brug af disse udmærkede sikkerhedspolitiske eksperters konklusion, ville det unægtelig også være passende at medtage deres præmisser, og af dem fremgår det jo klart, at førstebrugsoptionen ikke kan opgives fra den ene dag til den anden, at der vil være tale om en langsigtet proces henimod opnåelsen af en mere ligelig konventionel balance.

Det er grunden til, at man ikke skal forvente øjeblikkelige resultater, hverken igennem ensidigt afkald på førstebrugsoptionen eller ved hurtigt afsluttede internationale aftaler. Men selv om regeringen er så absolut positiv over for det endemål, vi diskuterer, må det ikke glemmes, at spørgsmålet berører meget principielle sikkerhedsaspekter, som er vitale for vores allierede. Det kan altså ikke være rigtigt og, tror jeg, heller ikke i overensstemmelse med dette tings flertal, at vi kommer med forslag, som ikke er analyseret i dybden, og som ikke er gennemdrøftet. I modsat fald ville vi risikere at skade vores egne sikkerhedsinteresser og på forhånd forringe chancerne for et positivt og konstruktivt resultat. En sådan vurdering er på ingen måde i modstrid med regeringens principelle holdning, hvorefter vi ser det som vores opgave at virke for, at NATOs forsvar gøres mindre afhængigt af atomvåben.

I og med, at folketinget nu har nedsat et ad hoc-udvalg vedrørende dansk sikkerhedspolitik, finder regeringen det rimeligt at lade denne debat fortsætte i udvalget, hvor man på basis af den rapport, der blev udarbejdet af Dyvigudvalget, alligevel vil gå disse problemer igennem. Spørgsmålet om førstebrugsoption vil i udvalget kunne indgå i en bredere sammenhæng, hvori jeg formoder må indgå bl.a. NATO-strategi og også den konventionelle styrkebalance. Derigennem vil de realistiske muligheder, som Danmark måtte have for at påvirke udviklingen i den af os ønskede retning, bedst kunne bedømmes.

Når Danmark i det konkrete eksempel, som blev nævnt i bemærkningerne til forslaget, i FN stemte imod et resolutionsforslag om nej til førstebrug af atomvåben, skal dette ikke ses som nogen særlig sympati fra regeringens side for atomvåben og slet ikke for eventuel førstebrug. Regeringens stilling til forslaget var derimod udtryk for en realistisk vurdering af forslagets implikationer for NATOs gældende strategi og dets manglende udsigt til at blive vedtaget af de vestlige atommagter, hvilket forslagsstillerne var vidende om. Der var altså tale om det, som vi betegner som et deklaratorisk forslag, og det er ikke dansk politik at stemme for ensidigt fremsatte demonstrationsforslag. Men det er jo den diskussion, som blev ført, og der var, så vidt jeg husker, også her i tinget en forespørgselsdebat om denne sag.

Regeringen ser det som sit mål at medvirke til, at der tilvejebringes en mere stabil Øst-Vest-situation på det militære område,